

115. АКТИВІЗАЦІЯ РОБОТИ ВИКЛАДАЧА ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ СТУДЕНТА

О.А. Литвиненко, О.Г. Дзюб

Національний університет харчових технологій, м. Київ

Не є секретом, що для навчання у вищому навчальному закладі абітурієнти вступають переважно за наполегливою рекомендацією батьків, за порадою друзів або для отримання будь-якої вищої освіти. Через це, з часом студент відчуває, що обраний шлях його не зовсім цікавить.

З іншого боку, внаслідок складних соціально-економічних проблем, знижена престижність більшості інженерних професій і, отже, — загальна активність при їх опануванні.

В той же час, однією з головних причин зниження навчальної активності є також нецікаві, іноді застарілі форми проведення занять. Звичайно, використання комп'ютерів, мультимедійних засобів, сучасних інформаційних технологій стимулюють зацікавленість студентів до вивчення окремих дисциплін. Підвищити мотивацію студентів до навчання можна за допомогою вибору активних рішень навчальних проблемних ситуацій під час занять. Їх формулювання у

вигляді пізнавальних або ситуаційних задач, проблемних питань та завдань, які, зокрема, пов'язані з власним досвідом викладача, сприяє заохоченню студентів до творчого мислення, прогнозування можливих рішень.

Важливою складовою навчального комплексу є спілкування зі студентами під час практичних і лабораторних занять, консультацій. Це сприяє більш тісному налагодженню довірчого зв'язку «викладач — студент», підвищує ефективність виховної роботи.

Особливо зазначений фактор треба враховувати при плануванні розподілу педагогічного навантаження — бажано, щоб наставник (куратор) проводив заняття в своїй академічній групі протягом всього періоду навчання студента, а не «передавав» групу іншим наставникам на подальших курсах.